

RECONeixEMENTS

Joan Panisello, Creu de Sant Jordi

A Joan Panisello se li ha aturat el relotge, no li passen els anys. És un home manyós i curiós, xerrador i esportista, d'arrels rurals ancestrals que, des del bressol, s'ha anat nodrint en un poble menut a la riba final del riu ibèric amb més cabal: entre el grifonet i la mostra de les oliveres, el nostre paisatge mediterrani més transcendent i essencial... la dolça i secreta remor d'aigua. Entre garrofers, l'arbre robust que ens acompanya en tot moment, la més bella imatge del ruralisme integral. Som terra de refinat i verge oli d'oliva, el nostre sabor més contundent, amb regust del millor vi de la terra aspra i dura. La nostra gastronomia, el nostre espill de vida. Les vinyes i els arrossars ens retraten, esdevenen tota una font d'existència. Ens fan nosaltres... natros.

El Joan és un fill d'aquesta terra i en fa bandera en tot moment. Amb el riu com a senyera tostemps, amb quatre barres, que són emblema de lluites per causes nobles i que ens nodreixen altament. Un riu que somriu quan eficaçment rega la fèrtil terra i fa feliç la seua gent, tothora laboriosa. La Generalitat li ha concedit la Creu de Sant Jordi, la màxima distinció ciutadana, que lluirà amb gran orgull: la catalanitat és una de les essències de la seua vida.

Jesusenc de soca-rel, un poble sa, amb gent molt sana, amb famílies estimades que gaudeixen d'una vida discreta però satisfeta, amb el treball de la terra i amb el comerç incipient que obre portes al món, amb la suor del dia a dia que ens segella com a

dignes treballadors. Els dolços pastissos i el pa matiner, cruixent i saborós, la sabateria i la peixateria, l'apotecaria i la carnisseria, les converses de cantó i els vermutos al bar de capçalera.

La sang que sols fa sang es feu llei del món. Va nàixer en durs moments, de penúries i repressions, de remembrances tristes i pobresa extrema. *Del imperio hacia Dios*, que cantava el poeta de Xàtiva del *Diguem no, nosaltres no som d'eixe món*. Entre racionaments i gana, amb caliu familiar que esperonava, però.

El mestre etern del germà il·lustrat, investigador lluit de la parla d'un poble que reclama dignitat al llarg de la història. El mestre docent a l'aula, i el mestre permanent de la creixença. El mestre de la catalanitat: d'una llengua que en herència ens deixà Jaume primer i que vol reviure les millors flames d'antany. Mestre... paraula clau: essència d'una vida en procés constant de creació. Docència interna per exterioritzar tot allò que es pot ensenyar. Aprendre i transmetre, l'essència d'un moment, de tots els moments. L'infant que escolta i l'adult que parla, els coneixements que s'adquireixen.

L'art transcorre per les venes i plasma tota mena d'il·lusions. L'art és la vida, el motor d'acceleració de la creativitat com a eina de viure plenament, de deixar petjada per sempre més. L'art és present, ens envolta i ens absorbeix, pren possessió de la nostra ànima i no s'atura davant de cap obstacle. La pintura,

l'escultura, l'arquitectura, la ceràmica, el disseny, el dibuix, la joieria, la miniatura, el gravat, el pessebrisme, els exlibris, les il·lustracions, la fusteria, el disseny gràfic, el cinema, la literatura, la poesia visual, la propaganda creativa, la fotografia, la música, la dansa...

La ceràmica ancestral i mil·lenària, la vida creada a través del fang. El color que il·lumina la retina i ens fascina en instants màgics de la il·lusió. La *sigillata* i el mosaic, colorisme és bellesa estàtica i creativa. Les formes modelen un món variat, l'espill d'allò que tots som. La creació esdevé un nodrit teu meu, i meu teu, tostemps ben elaborat.

També, la lluita pel riu que és fontana de vida en una terra ufana, verda, però ambiciosa, que es retroba a sí mateixa. La bellesa del Caro nevada, la vista gloriosa del Pirineu a Mallorca, i aquell Delta immens de tarongers florit, d'oliveres i de vinya, on els collverds van brunzint per l'aire.

La Joana i el Moisés, com l'eix unificador de tot plegat. La família que camina unida a bon pas, amb èxits personals que construeixen il·lusió i felicitat. El dia a dia units és l'èxit més gran de què es pot gaudir. Els estudis del xaval esperonen, el futur ja es veu més clar. El color... el color de la família, el color de la vida.

La catalanitat, com a força central ben humana. La lluita implacable per una terra que som parla i gent, i que aspira allò més gran, que és la llibertat. El poble que perd la seua

llengua perd la seua identitat. Som allò que mengem, allò que parlem, allò que creem! Una fita, Catalunya, i la llibertat del món, cantava el poeta Roc Llop! La catalana gent es commou davant de tanta crueltat totalitària, viuen els ideals tostemps en el nostre camí envers la independència!

L'Acadèmia Internacional de Ceràmica coronava una trajectòria ferma i exemplar. El fruit d'anys i panys laboriosos, l'èxit personal és l'artístic. La manipulació del fang amb talent i fermesa esdevenia clau en l'artista. Som d'aquí i som d'arreu, l'art ens guia i acompanya. Romania esdevé terra cabdal. L'amistat i el reconeixement permanent, l'eix central de l'academicisme productiu. Un país bell i culte que aprecia l'artista i enlaira la seua producció. Literatura i cultura en mans del fang, del color creador de les il·lusions més grans de les que es fan i es desfà. Andorra, la font del Pirineu,

el país català de serralada com a finestra orientada envers l'exterior. L'aire, fresc i el cor, calent; la vivència creativa en estat pur, la porta mai tancada, l'art sempre obert, l'homenatge perenne als homes i a les dones que creen vida tostemps.

La Creu de Sant Jordi llueix amb arrels rurals, com al nostre fonament. L'home, l'espòs, el pare, el mestre, l'artista, el creador, l'activista, l'ebrenc, el català, l'internacional... el treball en el procés de creació, l'esforç com a lubricant del talent. Orgullós d'haver restat el teu biògraf. Gaudim al teu costat, guardonat per la catalanitat el 2021!

EL DIBUIX DE LA SETMANA

per Jokin Moya

